

Et af voldtægtsforsøgene.

Min far, kom hjem en aften. Han havde to nye kammerater med. Det var usædvanligt.

Normalt drak min far aldrig hjemme og han havde da slet ingen venner med på besøg.

Når han skulle more sig, foregik det altid på værtshusene. I hvert fald i denne periode. Min ældste storesøster og jeg var alene hjemme, med vores lillebror. Mor var på arbejde.

Vi gik ud i entreen, da vi hørte dem komme og kiggede forundret og overraskede på dem. Spurgte hinanden "Hvad pokker vil de her?"

Far var fuld. Hans venner bar en kasse øl imellem sig. Oveni stod en bakke med smørrebrød. Der var stukket et par flasker sodavand og en halv flaske snaps, ned mellem øllene.

Mændene var støjende, de snakkede løs og smilede glade til os. De virkede ædru.

Som den største selvfølge banede de sig vej forbi os, ind i stuen – satte ølkassen på gulvet og forlangte tallerkner – glas og bestik. Det hentede vi til dem og til far, stadigvæk usikre på, hvad der skulle foregå. Det viste de os dog ret hurtigt. "Nej i skal også ha." Mente de.

Mændene følte sig tydeligvis hjemme hos os. De satte sig til bords – beordrede os selvsikkert, til det samme – og begyndte at spise. Min søster og jeg skulle hver sidde, ved siden af en af de fremmede mænd. Jeg kiggede usikkert på min far. Han smilede bare og så glad ud. Jeg turde ikke gøre modstand, selvom jeg følte det var mærkeligt og forkert. Mændene knappede øl og sodavand op "Værsgo spis. Det er til jer." Sagde de storsindede til os - piger. De grinede og morede sig. Sendte hinanden stjalne blikke og små nik. Far fik hældt snaps i sit glas.

Mændene troede helt givet, vi ville blive glade for deres venlighed. Men vi var slet ikke sultne. Vi turde alligevel ikke sige dem imod. Vores forældre havde opdraget os til at være høflige, overfor alle voksne mennesker. Vi gjorde, som de sagde. Jeg kunne ikke fordrage maden, men tvang mig selv til at spise et stykke. Jeg drak også en sodavand.

Den ene af mændene løftede flasken med snaps, jeg lagde hånden hen over mit glas. "Åh - vær nu lidt frisk. Du er gammel nok. Du må godt, for din far. Emil må hun ikke få en lille en?" Jo – selvfølgelig måtte jeg det. Far havde efterhånden drukket

adskillige snaps selv. Han registrerede ikke, hvad der var under optræk. Han skålede og grinede, følte sig godt tilpas i sin tiltagende brandert. Jeg holdte fast. Jeg ville ikke drikke snaps. Sagde flere gange, "Nej tak." "Nej tak."

Der blev drukket meget og tæt. Fars snapsglas blev fyldt op, så snart han havde tømt det.

Når han åbnede munden for at snakke eller synge, lukkede de den på ham igen, ved at skåle. "JA – ja, skål Emil." De slog deres glas imod hans. Nødede ham til at drikke hele tiden. Glasset blev anbragt i hånden på ham og "Skål Emil." De puffede til ham "Tag nu en snaps mere, Emil." "Det er nogle kønne døtre du har."

Jeg blev vred over deres manglende respekt for min far. Synes de var uforskammede. Brød mig ikke det mindste om dem. Den adfærd var jeg vant til fra værtshusene. Her i mit hjem hørte det ikke til.

Mændene som jeg ikke kendte, var yngre end de fleste, far plejede at drikke sammen med.

De sendte blikke til min søster og mig, som gjorde mig usikker og bange. De forsøgte at få snaps i os. De var meget venlige men på en slimet og ubehagelig måde.

Far havde næsten drukket al snapsen selv. Om han nåede at spise, husker jeg ikke. Men jeg tvivler. Ret tidligt gik han kold. Han hang lallende hen over bordet og var nærmest bevidstløs af druk.

Nu begyndte mændene at komme tættere på. De blev nærgående, på en voksen måde jeg ikke var vant til og som skræmte mig. Det var mænd, der sikkert havde børn på min alder. "Pæne" familiefædre vel sagtens.

De forsøgte at overtale os, til at sætte os på skødet af dem. Jeg havde set hvad der skete, når kvinderne satte sig på mændenes skød. Hvordan de tungekyskede og gramsede på hinanden.

Det føltes bare så forkert – ækelt og beskidt.

Deres tilnærmelser var fremmede og mindede, om det jeg oplevede på værtshusene, når kvinderne tilbød sig for penge. Jeg følte lede over mig selv og min krop – følte, jeg blev sammenlignet med luderne - kvalmen steg op i min hals. Jeg ville skrike og protestere, men der kom ikke en lyd ud af min mund.

Det hele virkede surrealistisk. Min far befandt sig i samme rum, ude af stand til at reagere. Han - havde inviteret mændene ind i sit hjem. Mænd, der nu forsøgte at voldtage hans døtre - og han snorkede i fuldskab – registrerede intet.

”Gir du ikke et lille kys?” Sagde den ene af mændene og forsøgte at få armene omkring mig. Jeg vandt mig ud af hans favn, mens jeg gik baglæns. Han greb igen ud efter mig. Trak mig hårdt i armen. ”Kom nu her. Jeg vil kun være god ved dig.” ”Du er så dejlig.”

Jeg slog ham med min knytnæve på hånden, for at komme fri. Slåssede med ham, mens jeg sagde til ham ”Lad være. Jeg vil ikke.”

Han fik en arm om min talje og hev til. Samtidig havde han et fast greb i mit håndled. Jeg satte mig på gulvet og sparkede ham over skinnebenet flere gange - trak mig, med alle mine kræfter væk fra ham og gled ud af hans tag.

Jeg var skrækslagen. Min søster tog det mere roligt.

Hvad der mere skete, husker jeg ikke klart. Blot at vi pludselig stod på badeværelset, bag en låst dør. Mændene stod udenfor.

Først var de venlige og forsøgte at overtale os til at komme ud. ”Vi gør jer ingenting.” ”Kom nu bare ud.” ”Vil i ikke have en sodavand mere?” De bankede let på døren. ”Kom nu.” ”I er sådan nogle søde piger.” ”Vi vil bare snakke, med jer.”

Da det ikke virkede, blev de vrede og brugte skældsord. Møgtøser - Små ludere – Beskidte mær. Udtrykkene blev hele tiden stærkere og mere vulgære. Voksende med deres skuffelse. Det hjalp heller ikke.

Til sidst forsøgte de med trusler. ”Jeg sparker kraft edeme døren ind.” Sagde den ene af mændene. Den anden beroligede ham. ”For helvede mand, vil du have, at alle naboerne kommer rendende?”

”I får en omgang tæsk, næste gang vi ser jer.” ”Vi fortæller alle, at vi har kneppet jer. I små ludere.” Vi låste stadig ikke op.

Jeg klamrede mig, til min søster. Var angst for om de ville gøre min lillebror ondt. Kunne ikke huske, hvor han havde lagt sig til at sove. Jeg råbte og skreg til mændene, at de skulle gå væk. Hele opgangen har kunnet høre det gennem vandrørene og nedløbet. Men ingen reagerede. Naboernes døre forblev lukkede.

Til sidst gik de. Vi for ud og låste døren efter dem.

Inde i stuen lå far stadig hen over bordet. Han havde ikke rørt sig ud af flækken. Havde intet fået med af, hvad der var foregået.

Sådan er det nemt for alkoholikere, at påstå der intet er sket. De ser jo ingenting – altså – er der heller ikke foregået noget.

Vi slæbte far ind til sengen og trak tøjet af ham. Heller ikke dette mærkede han noget til. Næste dag har han sikkert troet, at han selv er gået i seng.

Vi var nogle gode og velopdragne døtre og forstod at hjælpe alkoholikeren i vores liv. Det var vi oplært i.

Det må have været sommer, fordi døren til altanen stod åben. Vi kunne høre de to mænd tale sammen nede i gården, mens vi hjalp far i seng.

Bagefter gik vi ud på altanen og kiggede efter dem. Jeg var begyndt at komme mig over chokket og vi var begge to blevet godt gale i skralden på dem. Der var ingen fare, mor var ikke hjemme og far sov, så de kunne ikke høre os bande og svovle, over de lede svin nede i gården.

Fyldte med vrede og hævnbegær, blev vi enige om at min søster skulle lokke dem hen under altanen.

Jeg turde ikke kalde på dem. I stedet skyndte jeg mig ud i køkkenet, hvor jeg fyldte en spand med vand.

Min storesøster gik ud på altanen, hun kaldte på dem og begyndte at snakke til dem. De stoppede op og kom hen under altanen, som hun bad dem om. Der var noget hun ville vise dem, sagde hun.

Jeg stod bagved hende, så de ikke kunne se mig. Da de var rigtigt placeret, gjorde hun tegn til mig – NU – jeg løftede spanden op og sammen hældte vi indholdet ud over kanten.

Tænk – det lykkedes, de fik det ned over sig og blev pladdervåde - åh hvilken fryd. Det er herligt at tænke tilbage på, at vi ikke bare fandt os i deres svinestreges. At vi - trods alt - havde forsvaret os imod deres voldtægtsforsøg.

Vi blev enige om, at nu skulle de forklare deres koner, hvordan de var blevet – så våde, på en varm og tør sommeraften.

Jeg var 12 min søster 15 år. Havde vores mor været der, var vi blevet skånet. Det ville aldrig være sket.

Min mor har aldrig fået noget at vide, om episoden. Sådan er der så meget, hun aldrig har erfaret. Jeg har ikke kunnet holde ud, at blive kaldt løgner igen.

Senere huskede jeg, at jeg alligevel havde mødt de to mænd før. Ude ved stranden – Albuen ved Vejle fjord - havde de tiltalt min anden storesøster og mig. De ville købe is til os, vi havde bare grinet af dem og sagt, nej tak. Syntes – de var nogle mærkelige gamle mænd. Drengene vi plejede at snakke med, var på vores alder. Hvad skulle vi tale med disse voksne mænd om?

Jeg husker, hvordan den ene af dem havde sagt til mig, at jeg så godt ud i min badedragt.

Jeg synes bare, han var for dum at høre på.

Jeg så godt ud? Manden måtte jo være åndssvag. Min buttede teenagerkrop var grim. Små bryster – ingen talje – for stor røv. Sådan en idiot.

Han havde givet mig komplimenter, som var jeg voksen og vant til dem. Det i sig selv burde advare.

Havde der været en voksen person i mit liv, som jeg havde kunnet tale den slags oplevelser igennem med. Ja – så havde jeg haft en chance for at være forberedt og advaret meget tidligere. Men i min familie var det utænkeligt. Det mine forældre ikke ønskede at se – tja, det skete ikke!

Altså – var dette heller aldrig foregået.

Når jeg tænker tilbage, husker jeg det faktum, at min far havde inviteret gæster - gjorde det svært at reagere instinktivt.

Svært, at forsvare mig i tide og svært, at forsvare mig på en passende måde.

Jeg mærkede lige fra start, at noget var uldent. Lige præcis sådan var jeg vant til, at få fortalt når jeg skulle passe på. Dette instinkt blev sat ud af funktion, fordi jeg tænkte – det er fars gæster.

Tænk – jeg var i tvivl om, om de mente det. Jeg kunne tolke forkert. Misforstå. Det kunne da ikke være rigtigt – i vores eget hjem? Ikke passe at voksne mennesker, ville angribe min søster og mig? Min selvtillid var frygtelig lav og jeg var jo vant til, at det jeg oplevede, ikke var rigtigt. Jeg blev kaldt løgner, når jeg fortalte om mine oplevelser. Ingen ville tro mig.

Dertil kommer, at mine forældre aldrig har, hverken fortalt, eller omtalt noget om seksualitet, på en naturlig måde.

Min mor var fuldstændig lukket. Tyssede på alle, der overhovedet kom i nærheden af emnet sex.

Jeg husker, jeg spurgte hende, da hun var gravid med min lillebror, hvor babyen ville komme ud. Hun svarede "Ud af siden."

Faktisk testede jeg hende, jeg havde hørt de større børn snakke om det, at få børn. Hendes svar – hendes løgn skuffede mig så meget, at jeg ikke gad forsøge at tale med hende om den slags mere. Jeg vidste, hun aldrig ville være ærlig, ligegyldig hvad, ville hun vælge den – for hende – nemme løsning.

Da jeg fik min menstruation første gang, var det min ældste storesøster som tog sig af mig. Min mor stod i baggrunden og så til. Jeg husker, hvor akavet jeg følte mig i forhold til hende. Hun var sgu mærkelig. Kunne hun ikke bare flytte sig. Hun skulle ikke se mig sådan.

Far snakkede om sex med vennerne, i hans branderter. Men det virkede unaturligt og uden sammenhang. Ikke noget jeg kunne finde forklaringer i, for noget overhovedet. De grinede og fik et mærkeligt udtryk i øjnene. Blev fremmede, på en måde. Alt dette skræmte mig.

Måden de voksne mænd omtalte deres koner, eller kærester på, synes jeg var nedladende. Jeg begyndte at hade min krop. Når drenge eller mænd kiggede på mig, eller kommenterede mit udseende, krympede jeg indvendigt – af skam, over at jeg var ved at få former. Jeg ønskede ikke at forandre mig. Var bange for også at blive betegnet som en kusse – en sæk – en møgluder – en værre en – en billig tøs o.s.v.

Jeg begyndte, at spise uhæmmet og forsøgte at tage løsthængende, eller for stort tøj på. Gik langt udenom alle hankønsvæsner, med mindre jeg virkelig kendte dem. Først efter min fars død, har jeg fået et afslappet forhold til min krop. Da var jeg fyldt 50 år.

At tænke sig, disse oplevelser har fyldt i mit liv, så mange år og forpestet min opfattelse af hvem jeg er som kvinde.

I mit arbejde møder jeg piger og kvinder, med en lignende baggrund som min og kan se hvor de befinder sig. Det er helt urimeligt, at dette fortsat sker.

Mange døtre af misbrugere udvikler spiseforstyrrelser. Nogle æder sig kolossalt store. Andre spiser slet ikke. Gad vide om behandlerne er klar over det? Vel næppe? Der er sgu så meget de ikke kan få øje på!

